

مقدم

ان مردی که خند زین جفت طاق مقبل اول کس که جها ندر اوله
 طاق ایاه فی مردی للوحدی ولفظ جفت بضم الجیم الفری بمعنی الزوج
 و مقابله الفرد فزوج عدد یكونه نصفه بلا کسر وکل شیء یقارن
 بشئ لخر وکلاهما حل بهما ولفظ طاق بمعنی الفرد وهو فاعل لقوله
 سند یعنی السعید هو الذی کان فردا من هذا الزوج وهو الدنيا
 المرصع الای تقیر لهذا المرصع بنبت بروی کرده و از من طلاق
 یوزجوردی ویردی کا اوج طلاق بنبت بضم الباء الجمع یعنی الطهر
 ولفظ وی راجع للجفت وذا الضمیر فی دادش راجع الیه و
 بالفتح الصبر الفیر الصیحة ولبها العلامة من لسانها وهدد معنی
 الثالث وهو طلاق فاعل داد یعنی جعل ظهور الیه وعلما هائیک
 طلاق لب سینه شوی خند از میکند آفتنده هلو دغنه خندانه
 ایدر الباء فی سینه معنی در الطریقه و سینه مضاف لاشوی یعنی
 الدنيا المعجزة الی یجعل شقمها صحا کا عند الزوج پس هلاک
 از زخم و نایز میکند دیش بر اسند ز طلاق جاز ایدر دند این معنی
 السن یعنی ثم تقض هی و تم بک بخرجه السن لعدم وفائه بالحرز
 بیت نشاید که سنی دلت باجهان که فی حور فی کارا و اوفوا
 او مر لور در بیان جارجی که نیک غنی ز غلامت مسر لور

سند

سند دلیل نیک نجحتی جارجی اولدی دورت سند سعادت دلیل
 دلیل مضاف الی نیک نجحتی وهو وصف ترکیبی والنحت بمعنی الطالع
 والباء مصدریه والجمع کتابة عن السعادة یعنی کان دلیل السعادة
 اربعة اشیا ووهی کون الاصل ظاهر الوری الصواب وعدم الامن
 من عذاب الله تعالی وترک الذات الدنيا هر که این جارش بود بند
 عزیز کیم که بود وردی طول ترا و لوجلیل یعنی کل من کان له هذا
 الاربعة عزیزا و سعید اصل پاک امد دلیل نیک نجحت اصل پاک
 اولق سعیدک شانی اصل مضاف الی پاک وکذا دلیل مضاف الی نیک
 نجحت یعنی جاز دلیل النها السعادة کون الاصل ظاهر انبت بی اصل
 سزای تاج ونخت فی اصل لقم مدبرک برهانی در الباء فی اصلی
 مصدریه و سزای مضاف الی تاج ونخت علی سبیل البدل یعنی
 من لیس له اصالة لیس لایق التاج والنخت نیک نجحت را بودر
 ای صواب تک نجحتانک اولور ای صواب نجحتان جمع نجحت والوری
 مضاف الی الصواب یعنی یكون للسعد والوری الصواب انکم بدلیت
 یا سند در عذاب اولکم بدلی اوله اولور در عذاب یعنی من کان
 قبیح الوری والتفکر لخطاه فهو یكون فی العذاب والعقاب هر که این
 از عذاب یعنی چون کافر مطرک او لور کافر مطرک اولور کافر مطرک

یکمکه ایجه از غلامان
 اولور ای صواب
 بیست و نه